

Dag lieve allemaal,

De eerste helft (bijna) van 2021 is omgevlogen! En mijn hoop, dat ik rond 5 maart (en begin mei) naar huis zou kunnen vliegen om al mijn lieve mensen te zien, die hoop zit nog even in de koelkast. Net als verschillende soorten vaccins.

Mijn nieuwsbrief deze keer is een beetje lang, maar dat komt omdat ik veel te vertellen heb!!!

Uiteraard volg ik alle nieuws over maatregelen op de voet. Ik realiseer me wel degelijk hoe moeilijk het is om alle veranderende maatregelen te volgen. En ook al opent de samenleving in Nederland, jullie zullen je nauwgezet aan alle regels moeten blijven houden. Het zijn en blijven buitengewoon pittige maanden voor iedereen, wereldwijd.

Alhoewel, eerlijk is eerlijk, ik rijd elke dag gewoon (gemaskerd) naar mijn werk; winkels en restaurants zijn gewoon open. Wel met social distancing en keurig gedesinfecteerd, maar toch. Onze avondklok is nog steeds vanaf 9 uur 's-avonds tot 5u de volgende ochtend. Ik ben er blij mee, want alle nachtclubs in de buurt werken niet en dus is het heerlijk rustig 's nachts. In Oeganda ben je toch 's avonds binnen en ben je alleen als het écht nodig is de deur uit.

Ook hier en nogmaals geschreven, ben ik blij dat ik niet die hele belangrijke beslissingen hoeft te nemen waar alle regeerders en beleidsmakers voor komen te staan

Goed. Streep onder corona en alle nieuws erover.

Mukuju Prison / Maluku Female Prison

Helaas mogen Pastor Sam en ik nog steeds niet op bezoek in 'onze' gevangenissen. Alhoewel... begin februari we zijn (heel stiekem) op bezoek geweest in Mukuju Prison. Daar hebben we een verlaat kerstfeest gevierd. De 'inmates' en de stafleden waren erg blij met ons bezoek en met de dozen zeep die we meegenomen hadden. In deze mannengevangenis waren bijna alle gezichten nieuw. Maar in Maluku Female, waar we ook een bliksembezoek mochten afleggen, zagen we heel veel bekende koppies terug.

Wat zalig om in beide gevangenissen eenmalig naar binnen te mogen en even ouderwets over VaderGod en Zijn liefde te mogen praten.

Renovatie van de keuken

Weet u het nog? Een huisartsen-organisatie uit Friesland had 5000€ beschikbaar gesteld voor een waterput in de vrouwengevangenis. Geweldig! Iedereen daar (en ik) helemaal blij.

Helaas bleek de realiteit ingewikkelder dan ik had voorzien. De gevangenisautoriteiten uit Kampala installeerden een 10.000 ltr watertank in de gevangenis die voorzag (en voorziet) in de dagelijkse waterbehoefte. En ons project kwam door allerlei complicaties geld te kort.

Op voorstel van de gevangenisdirectie is een ander project voorgesteld: een andere keuken.... Nou ja... keuken durf ik het huidige bouwsel niet te noemen. Golfplaten rondom een halfopen vuur waarbij de vrouwen permanent in de rook van brandende houtskoolbriketten of houtschaafsel staan, met alle risico's van.

Uiteraard kon ik me de teleurstelling van de sponsor voorstellen dat er geen waterput geslagen zou worden. Gelukkig konden ze zich vinden in het nieuwe voorstel en dus kwam 2,5 maand geleden witte rook uit de schoorsteen: ga maar door met het nieuwe project en laat ons maar weten hoe de voortgang is!

Kunt u zich voorstellen dat ik een rondje om mijn stoel gedanst heb van louter vreugde!!!! En het telefoontje naar Brenda Abaasa, de gevangenisdirecteur was vol oohhhs en aaahhss en vooral... wanneer kom je met de engineers om alle mogelijkheden te bekijken?

We hebben een heel gebouw gekregen! Onbeschrijfelijk vies door jaren gekko-poep, houtskoolstof, houtsnippers en wie weet wat meer, maar een potentie!!! Andrew Muhkwana, mijn Oegandese collega en ik zijn helemaal enthousiast. En Joseph, de aannemer van Jenga die ons adviseert ook, net als Mr Okanya, de engineer van de gevangenis!

Zo zag de keuken eruit toen we voor het eerst kwamen kijken.

Uitbreiding van de kookpunten is van groot belang, want het aantal gevangen vrouwen is van 80 gestegen naar 162, met 25 kleine kinderen.

OC Brenda vertelde me dat het steeds moeilijker werd om vrouwen te vinden voor de kookploeg, omdat het zo'n ongezonde plek was.

Schoon, met rookafvoerkanalen en een derde kookpunt.

De mannen hebben lange lijsten met benodigheden gemaakt voor de timmerman, loodgieter en voor de totale renovatie van de ruimte. Met goede schoorstenen, zodat de vrouwen niet meer in de rook hoeven te staan en met deugdelijke fornuizen, zodat er veilig gekookt kan worden. Wowowow!!! Wat een zegen!

De vrouwen zijn begonnen met de schoonmaak van het gebouw. De Timmerwerkplaats van Maluku Male Prison maakt de deuren en de ramen en de engineer van de gevangenis werkt samen met Joseph om ervoor te zorgen dat de elektriciens en de loodgieter (dit zijn gestrafte professionals van de mannengevangenis) ook hun onderdelen krijgen en hun deel van de renovatie kunnen gaan beginnen. Iedere gevangene die aan dit project werkt krijgt voor zijn/haar inzet betaald.

Nog twee foto's: Op de linkerfoto is de achterzijde van het gebouw. Na de grondige schoonmaak bleek dat een gedeelte van de achtermuur door scheuren totaal los was komen te staan. De mannen hebben een hele nieuwe muur opgemetseld, die nu veilig verbonden is met fundering en dakconstructie. Ook konden we een douche, latrine en een deugdelijke regenwaterafvoer laten aanleggen.

De grote verbouwing is klaar, er moeten nog een paar kleine projectjes afgerond worden en dan kunnen de vrouwen hun vreselijk ongezonde werkplek inruilen voor een rookvrije, goed geventileerde keuken.

De blijdschap en diepe dankbaarheid van OC Brenda en van de vrouwen is bijna niet in woorden uit te drukken. Andrew en ik hopen heel binnenkort een bliksembezoek aan de gevangenis te brengen en uit de monden van de vrouwen zelf te horen hoe enorm veel impact deze renovatie heeft. Daarover later meer.

Daughters of Destiny – Young Mums

Voor de mensen die de Twaklank (het kerkelijke magazine van PG Stiens) lezen, is dit bekend nieuws. Maar voor de mensen die niet meelesen; ik ben begonnen met een heel nieuw project voor jonge moeders (15, 16 tot 22 jaar) die zijn zwanger geraakt. De gevolgen voor de meiden hier is enorm. Vaak betekent je zwangerschap het einde van je schooltijd. Je bent een slecht voorbeeld voor alle andere jongeren en dat is een van de redenen waarom je verwijderd wordt van school.

Het gebeurt ook dat een aanstaande jonge moeder het huis uit moet vanwege de schaamte die het de ouders brengt. Ze wordt dan naar het dorp van oma aan moeders kant “verbannen”. Soms lopen meiden weg van huis en eindigen op de straat als prostitué, totdat hun zwangerschap dit werk niet meer mogelijk maakt. Als Jenga betrokken raakt bij een gezin waar dit speelt, proberen ze te bemiddelen dat de jonge vrouw niet weggestuurd wordt, maar gewoon thuis kan blijven.

Jenga biedt deze jonge vrouwen een dagelijkse training van een halve dag. Hierin leren ze de beginselen van het kappers- of kleermakersvak, naast uiteraard ook hoe je voor je kind zorgt en wat je ze te eten kunt geven. De ene training vindt plaats “op de berg” in Mooni en de andere in de sloppenwijk Namatala en duurt negen maanden. Elk jaar doen ongeveer 100 jonge vrouwen mee aan deze training, met als gevolg dat er wat te veel kapsters en naaisters zijn.

Van meerdere van mijn Jenga collega's hoorde ik ook hoe moeilijk het is om betrouwbare, goed opgeleide daghulp te vinden, die de huishouding kunnen draaien, maar ook op de kleine kinderen kan passen.

Dit gaf mij het idee om een “Child Care” training te ontwikkelen, waarbij de ontwikkeling van het kind van 0-3 jaar centraal staat. Het voorstel werd goed ontvangen door Grace Namulinda die verantwoordelijk is voor het lesprogramma in Namatala en Sarah Muhkwana die hetzelfde doet in Mooni.

Gelukkig heeft internet reuze veel documentatie, o.a. van UNICEF en andere bronnen die informatie geven over het grootbrengen van kinderen in sub-Saharalanden.

Elke les beslaat drie maanden uit het leven van de baby. Ik vertel over de ontwikkeling van het lichaam, verstand, relaties en taal. Als baby een jaar geworden is, bekijken we de ontwikkeling van elke zes maanden. Daarnaast geven we uitgebreid les over goede voeding voor moeder en kind, time- en financial management, budgetteren, het maken van speelgoed en eerste hulp. Ook kijken we naar hoe een “child carer” zorg kan geven aan wat ze hier de “primary caregiver” noemen. Ik maak dankbaar gebruik van Jenga gastdocenten, die expertise hebben bijv. op het gebied van voeding of financiën.

In negen maanden hebben we de tijd om niet alleen de theorie, maar ook de praktijk duidelijk te maken. Een van de problemen die we hebben is het enorm uiteenlopende opleidingsniveau van de dames. Sommigen hebben hun lagere school niet afgemaakt en kunnen amper lezen en schrijven. Anderen zijn zwanger geraakt in het laatste jaar van wat we in Nederland VWO zouden noemen. Een van de uitdagingen is dus om het voor de grootste groep aantrekkelijk te houden. Praktische opdrachten afgewisseld met blokken van theorie, het geleerde verwerken in het maken van een heel kort toneelstukje, kleine quizjes... lieve mensen, ik leer er zelf ook zoveel van!

Naast de child care trainen we deze groep van circa 100 vrouwen ook in Wise Choices for Life. Ach, ik heb veel vaker over deze training geschreven en hoe absoluut "life changing" het is voor bijna iedereen die deze lessen volgt.

Natuurlijk is het niet mijn bedoeling om deze lessen te blijven geven. Als we deze trainingen tot een goed einde brengen (zie ook mijn verzoek in de volgende alinea), wil ik volgens het "Train de trainer"-principe, al mijn materiaal delen met geïnteresseerde mensen uit de omgeving die het op hun beurt weer door kunnen geven aan nieuwe groepen (jonge) mannen en vrouwen.

Mocht iemand het leuk vinden dit project financieel te ondersteunen, laat me dat dan via een mailtje weten (yvonegoesuganda@outlook.com). Dan stuur ik mijn bankgegevens. Vermeld wel s.v.p. dat het voor de Young Mums training is.

Per week kost deze training ongeveer €20 aan vergoedingen voor Wise Choices trainers, hun reiskosten, flip-over papier, kosten voor het maken van hand-outs voor de cursisten en de babysitters die we op beide locaties hebben.

Geduld...

Meer dan een jaar geleden heb ik toestemming gekregen om een bibliotheek voor de gevangenen in Maluku Male en Maluku Female Prison te regelen. Ongeveer drie weken geleden vertrok een containerschip uit Amerika met aan boord een container met bibliotheken voor diverse scholen en beide gevangnissen. Het duurt nog ongeveer drie weken voordat de boot vanuit Amerika naar Tanzania gevaren is. Dan moet de container nog op de vrachtwagen, door de douane en dan naar Mbale rijden. Dus wanneer het precies gaat gebeuren, weet ik niet, maar it gjit oan!!!

Heimwee

En ik... ik snak naar Nederland. Naar mijn familie en vrienden, naar een kroket en een bitterbal, naar een terrasje, nieuw ondergoed, een check van mijn ogen, gebit... en zoveel meer.

Aandachtspunten voor de nabije toekomst:

- Dat 'rijk' de beschikbare vaccins deelt met 'arm', zodat de hele wereld gevaccineerd kan worden.
- Dat ik hopelijk eind juli naar Nederland kan vliegen.
- Dat de jonge moeders enthousiast blijven komen naar onze trainingen.
- Dat veel lezers willen helpen de Young Mums training te financieren.

Doe wat het beste bij je past: duim, denk aan en/of bid voor Oeganda, voor de bevolking en voor mij.

Met zoveel liefs en dank voor alle vormen van steun!

Yvonne van Meeuwen